
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Valéry Giscard d'Estaing

Η Αγγλική είναι ως γνωστόν μια γλώσσα που **βρίθει** λέξεων με **ελληνικές ρίζες**

Ο πρώτος τόμος του **γλωσσολόγου Αριστείδη Κωνσταντινίδη** με αυτό ακριβώς το θέμα περιείχε 20.600 λέξεις ελληνικής καταγωγής και τιμήθηκε με το βραβείο ακαδημίας το 1994. Ο τόμος που κυκλοφορεί σήμερα περιέχει 27.000 λέξεις. Το **λεξικό της Οξφόρδης**, περιλαμβάνει 10.500 ελληνικές λέξεις, που αντιστοιχεί στο 21,6% αυτού του λεξικού. Από αυτό το λεξικό προκύπτει το πραγματικά εντυπωσιακό ποσοστό πως **μία στις τέσσερις** αγγλικές λέξεις είναι **ελληνικές**. Επιπλέον **πολλά λεξικά εκτός από της Οξφόρδης σταματούν δυστυχώς στη λατινική ρίζα και δεν αναφέρουν για διάφορους λόγους, εάν προήλθε από την ελληνική η συγκεκριμένη λατινική ρίζα** παραδείγματος χάριν, η λέξη **Electric**, ηλεκτρισμός, αναφέρεται ότι προέρχεται από το λατινικό **electrum**, **δεν γίνεται όμως αναφορά** ότι αυτό **προήλθε από το ελληνικό ήλεκτρον**, το κεχριμπάρι. Πρέπει να σημειωθεί επίσης κάτι που δεν είναι αρκετά γνωστό αλλά πολύ ενδιαφέρον, το ότι **το λατινικό αλφάβητο έχει προέλθει από την αρχαίο ελληνικό αλφάβητο της Χαλκίδας**.

Ας δούμε λοιπόν μερικά **παραδείγματα** λέξεων που έχουν **ελληνικές ρίζες**:

Το αρχ. ελληνικό «**βούτυρον**» / βούτυρος (**βους** + **τυρός**), μέσω του λατιν. **butyrum**, έδωσε αγγλικό **butter** ενώ το αρχαίο ελληνικό «**πάπυρος**», έδωσε το αγγλικό **Paper**.

Πιο σύνθετη είναι η προέλευση της λέξης που δήλωσε στην Αγγλική «την εκκλησία», της λέξης **church**. Ξεκίνησε από το ελληνιστικό **κυριακόν (δῶμα)** «ο οίκος του Κυρίου» (από το **Κύριος**), το οποίο, μέσω του γερμανικού **Kirche** «εκκλησία») έδωσε το αγγλικό **church**.

Ενδιαφέρον έχει, για τις περιπέτειές της, η λέξη **sketch** «**σκαρίφημα** – θεατρικό σκετς». Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι προέρχεται από την ελληνική λέξη **σχέδιο**; Η αρχαία ελληνική λέξη «σχέδιον» μέσω του λατινικού **schedium**, έδωσε το ιταλικό **schizzo** από όπου βγήκε το αγγλικό **sketch**.

Είναι επίσης εντυπωσιακό πως η λέξη **bomb** «**βόμβα**» προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό «**βόμβος**».

Επίσης το ελληνικό **δίπλωμα** (από διπλώνω, διπλούς) με τη σημ. «επίσημο έγγραφο» έδωσε το **diploma** και από αυτό το diplomat «διπλωμάτης» προέρχονται και άλλες λέξεις με αυτή τη ρίζα.

Θα πρέπει επίσης να επισημάνουμε πως η **ομηρική ελληνική γλώσσα** ήταν μια **διάλεκτος** στην οποία **στηρίχτηκε η αγγλική γλώσσα**, κάτι που καταλαβαίνουμε αν δούμε πόσες είναι οι λέξεις της αγγλικής που προέρχονται από αυτή.

Καταρχάς η λέξη **after** προέρχεται από το ομηρικό **αυτάρ**, καθώς ο Όμηρος αναφέρει «Θα σας πω τι έγινε αυτάρ, δηλαδή **μετά**», ενώ και η λέξη **bank** προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό **πήγνυμι** που σημαίνει **στερεώνω**. Οι τράπεζες πήραν άλλωστε το όνομά τους από τους πάγκους των αγορών.

Ακόμα και το αγγλικό **boss** προέρχεται από το αρχαιοελληνικό **πόσις** που σήμαινε, «**ο αφέντης τους σπιτιού**».

Η αγγλική λέξη **day** επίσης πήρε το όνομά της από το **δια** που στην κρητική διάλεκτο σήμαινε **μέρα** εξ ου και η λέξη «ευδιάθετος», αυτός που βρίσκεται σε καλή μέρα.

Πραγματικά εντυπωσιακό κατά τη γνώμη μου είναι επίσης πως η αγγλική φράση **kiss me** προέρχεται από το ομηρικό «**κύσον**» με όπως είπε και ο Οδυσσέας στην Πηνελόπη, γιατί το «**φιλώ**» είναι στα αρχαία ελληνικά «**κυνέω / κυνώ**», εξ ου και το «προσκυνώ».

Λέξεις όπως **exit, double, eyes και father** βγαίνουν από τις αρχαίες ελληνικές «**εξέλθετε**», **διπλούς, φάεα** που σήμαινε **μάτια** και «**πατήρ**» αντίστοιχα.

Μάλιστα κι άλλες απλές λέξεις των αγγλικών έχουν ελληνικές ρίζες όπως το **me** που βγαίνει από το ελληνικό «**με**», το **no** που προέρχεται από το αρχαίο αρνητικό μόριο «**νε**», το **night** από το αρχαίο ελληνικό «**νυξ**», το **pause** από την «**παύση**», το **sponsor** από το «**σπένδω**» δηλαδή προσφέρω σπονδή, το **yes** από το ελληνικό «**γε**» που σήμαινε βεβαίως ενώ το **water** βγαίνει από το «**ύδωρ**» με το δέλτα να μετατρέπεται σε ταυ. Το αγγλικό **frapper** που στα αγγλικά σημαίνει «**ραπίζω**» (εξ ου και ο φραπές) έχει προέλθει από το «**ραπίζω**», όπως και τα αγγλικά **heart, humor, amen, move** προέρχονται από τις λέξεις «**κέαρ**», «**χυμόρ**» που σήμαινε χυμός στη βοιωτική διάλεκτο, «**η μην**» που σήμαινε **αληθώς** και απαντάται στην Ιλιάδα και «**αμοίβου**» που σήμαινε **κουνήσου** αντίστοιχα.